

Богданкаво пресе

БЕОГРАД, СУБОТА, 14 МАРТ 1942

БР. 15 — ГОД. II

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

НАДА АУСТРАЛИЈЕ

Сиднеј. — Аустралијанци, који су узалуд очекивали пошилке енглеских авиона, после случаја са Паризом, одахнули су душом. — Пошто смо и ми гинули за — изјавио је један угледан политичар — то се надамо да ћемо и ми видети енглеске авионе, па макар онако, као Парижани...

ГЛАВНА БРИГА

Њујорк. — Кордел Хал је данас изјавио новинарима следеће: »На питање како ћемо савладати тешкоће које су се појавиле у вези са ратом, могу да вам одговорим, да, ако наш женски свет прегура лако несташницу свилених чарапа, за остале тешкоће ће бити колај работа«.

ПОВАМПИРЕНИ

Мека. — На изјаву енглеске владе да би било дивно када би се пуковник Лауренс повампирео па да поново позове Арапе у борбу за британске интересе, један угледни Арабљанин је изјавио, да би у том случају требало да се повампире и они Арабљани који су некада за љубав пуковника Лауренса погинули као браниоци енглеских интереса, јер овим живима се некако не гине.

ВИЗИТКАРТА

Њондон. — Чим је ушао у владу, сер Стафорд Крипс послао је многим пријатељима своју визит карту, на којој су, поред осталих, наведене и његове совјетске титуле. Први су ту визит карту добили Французи, и то ваздушном поштом. Остали бивши пријатељи Енглеске са страхом погледају у небо...

ПОСАО ЈЕ ПОСАО...

Чункинг. — На питање новинара о циљу његове последње посете Индији, Чанг-Кај-Шак је био љубазан да изјави:

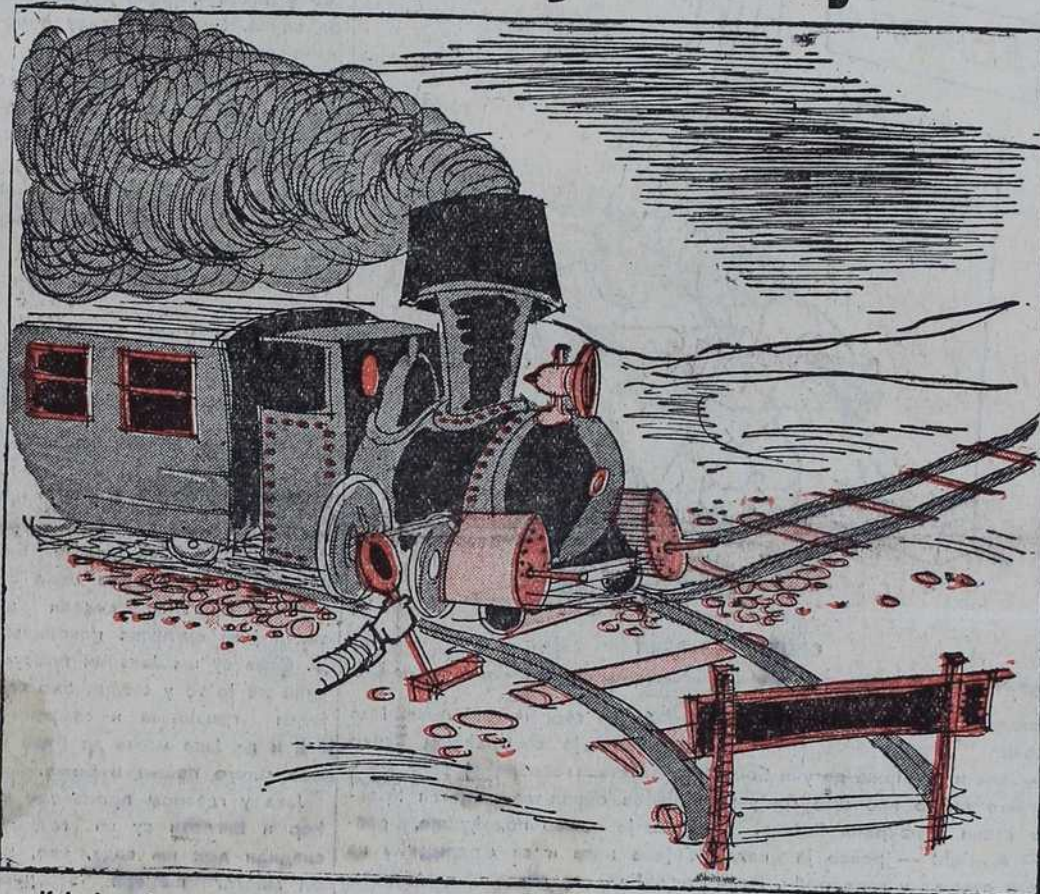
— Ишао сам да видим шта све Индуси бесплатно чине за Енглезе, да бих знао колико да наплатим ту исту услугу од стране Кинеза...

НАУКА И ПОБЕДА

Вашингтон. — Претседник Рузвелт је упутио посланицу Географском научном друштву, у којој моли географе да у Пацифику пронађу неко непознато острво за које Јапанци још незнају. На крају је додао:

— Ред је да се на Пацифику овога рата и америчка застава негде подигне.

Процес у Риому

Која је тајанствена рука скренула риомски воз на споредни колосек!

САВЕЗНИЧКЕ ПРИЧЕ

Лондон. — У Лондону је било организовано велико скупљање прилога за пострадале у рату.

Један богаташ, заустављен од скупљача прилога, запита:

— За кога скупљате те прилоге?

— За слепе војнике.

— Откуда су наши војници слепи, када и не учествују у борбама?

— Слепи су зато што од овог скупљања неће видети ни паре.

ХУМАНИ АМЕРИКАНЦИ

Њујорк. — Један господин улази у канцеларију једног хуманог друштва и обраћа се чиновнику:

— Господине, ако је ваша дужност да помажете сиромаше онда вам могу рећи да постоји један човек који нема ни посла, ни одећа, ни хране и већ пет месеци није платио кирију.

— Ол-Рајт — рече чиновник — доведите га овамо.

— Није потребно — одговори Јенки — ја сам његов куховла-сник.

ЦРВЕНА КУЛТУРА

Кјубишев. — Товариш Мордвинов, капетан једне бивше дивизије, долази у посету своме пријатељу, товаришчу Дуракову.

Ланнуло им

Кјубишев. — У совјетској јавности дочекана је са одушевљењем вест да су Енглези, у знак помоћи Совјетима, бомбардовали француске фабрике порцелана.

— Нико није боље схватио наш програм — изјавио је Кагановић — него наши савезници Енглези када су поубијали неколико стотина француских радника. Тако ће да се оствари оно наше: пролетери свију земаља уједините се — на небу.

Чим је ушао у собу, паде му у очи једна четка за зубе. Товариш Мордвинов се зграну.

— Шта је то, друже Дуракове? — запита он љутито. — Четку за зубе имаш? Па ти си то неки буржуј!

Друг Дураков мирно одговори:

— Прво и прво, четка није моја, а друго, ја сам њом не перем зубе, него мешам чај.

КО СМЕ ДА КАЖЕ НЕ!

Решио се Јеврејин да путује, па када је стигао воз он уђе у један купе прве класе. Кондуктер, видећи га у пролазу, упаде унутра.

— Слушај ти, Мошо — разви-ка се он. — Не можеш да останеш овде. Овај купе је резервисан за кантербериског архиепископа.

Јеврејин се хладно насмехи. — А ко вам каже да то ни сам ја.

АМЕРИЧКЕ ЖРТВЕ

Сан-Франциско. — Један страни новинар упитао је једног истакнутог војног стручњака:

— Колико Америка има мртвих у овом рату?

— Па за сада и нема много — одговорио је стручњак. — Тако, од прилике, два мртва Американца на једног живог Јеврејина.

ИСКРЕНО ОДУШЕВЉЕЊЕ

Негде у Индији. — На вест да је генерал Вавел из Јаве, где је ствар пропала, премештен као главнокомандујући у Индију, међу Индусима је завладало искрено одушевљење, јер је целом свету познато да је тамо, где дође Вавел, ствар за Енглезе унапред осуђена на пропаст.

НОВО ИМЕ

Јава. — Главнокомандујући енглеских трупа у Батавији, који се, као и сви Енглези, благовремено склонили на сигурно место у свом извештају влади је, поред осталих ствари предложио да се по картама, место име Батавије, од сада пише Баталих је, јер то више одговара традиционалном духу енглеске војске.

НИ РАНГУН НИЈЕ ВАЖАН

Лондон, марта

После Борнеа, Целебеса, Малаје, Сингапура, Суматре и осталих наших посела на Далеком Истоку ми смо евакуисали „добровољно“ и Рангун, јер ни он није важан као ни остали наши поседи у Тихом Океану. За нас је важно само да сачувамо оно што нам остаје. А Јапанци ће се ваљда смилovati да нам оставе — бар Африку.

АГЕНЦИЈА РАЈТЕР ЈАВЉА

Лондон, марта. — Према изјави Кен Цурумаје, јапанског конзула у Сингапуру, главни кривац за енглеске катастрофалне поразе на Малаји и Сингапуру је Даф Купер. Међутим у службеним енглеским круговима за поразе окривљују се Индијци, који нису хтели да се боре за своје колоније. Лично мишљење Черчилова је пак, да су за све ове катастрофе криви Јапанци, пошто се истински боре, а не блефирaju као што се предвиђало у енглеским службеним круговима.

Ускоро ће се састати једна парламентарна комисија, да испита целу ствар, пронађе кривца и резултат преда јавности — после рата.

ЦЕНТЛМЕНИ МЕЂУ СОБОМ ...

Капетан Реџиналд Крок-Наби био је величанствен примерак енглеског центлмена. Од како је жив, не памти да је икада радио нешто друго осим потписивао чекова и мешао коктеле. Да на би изгубио традиционалне физичке особине своје расе, играо је по мало голф и посећивао клубове, а да не би интелектуално заостао иза својих сународника, читао је увече, уместо молитве, берзанске извештаје и каблограме колонијалних прихода. Титулу капетана добио је за време Светског рата, када је, по лепој традицији Британаца, место да пође на фронт, отишао у Америку да тамо врбује добровољце. Узгред се оженио са ћерком једног америчког краља конзервираних језика у сосу од белог лука и научио да игра покер. Енглеска је за време рата имала и ордене за оне који су се за њу борили на фронту. Неколико таквих ордена добили су чак и Енглези а један међу њима био је и капетан Реџиналд Крок-Набу.

После закључења мира, капетан је почео да живи као што се пристоји становнику једне земље која је добила рат. Носио је одело од аустралијанске вуне, чарале од кинеске свиле, доњи веш од индиског памука, и канађанска крзна, јео шунке из Јужне Африке и кифле од египатског брашна а на изборима гласао за онога који је био против доношења слободе нижим расама. Од енглеских производа имао је само своју титулу капетана и акције неколико десетина банака.

Једнога дана, у клубу »црвенкапа« претставише му једног странца. Капетан Крок-Наби, који уопште није имао појма о земљама из којих није вукао никакве приходе, изрази се врло неповољно о таквим земљама из којих нема никакве приходе. Странец је, из неких напојљивих разлога за енглеске центлмене, био осетљив за част своје земље. Водећи рачуна о гостопримству, он је одлучно изјавио пред свима:

— Господине, идући пут, кад вас видим, разбићу вам њушку. После тога је странец отишао. Као пунокрвни спортист, капетан Мак-Наби је оценио песнице свога непријатеља, и одлучност његовог израза и покушао да пређе преко тога као прак безначајности. Али Енглези, када други треба да добије батине, веома су борбени. Чланови клуба опколише капетана, и један од њих узне реч.

— Капетане, овде се ради о вашој части и о престижу енглеске расе. Ви морате да одговорите достојно Енглеца.

— Врло добро — рече капетан, — значи да треба да га избегавам.

— Да, али он ће да вас потражи.

— Онда ћу да почнем да учим бокс, и кроз годину дана тај

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Тел. бр. 25-592.

Штампа: Штампарија »Луч«, Београд.

СЛИКА БЕЗ РЕЧИ

господин биће сравњен са земљом.

— Али и он може да учи бокс. Учините онако као што би учинио сваки пунокрвни Енглец.

— All-right — рекао је капетан, и отишао у гардеробу. Пола сата доцније био је пријављен у једном од многобројних енглеских бироа за незапослене.

— Господине — обратио се он директору, који је тај биро држао само да не би и сам био незапослен — мени је потребан један човек који ће да се бори место мене. Плаћам сваку суму и гарантујем за његову безбедност.

Пошто је предао чек и адресу странца, капетан је отишао на вечеру. После десет дана из бироа је стигао следеће извештај:

»Наш човек је срео странца и добио жестоке батине. Лежи у болници »Меко срце«. Шта да чинимо даље?»

Капетан Крок-Наби је одговорио:

»Пошаљите другог. Чек и гаранцију шаљем првом поштом.»

После десет дана је стигао извештај исти као и први.

Крок-Наби се замислио мало, па онда послао одговор, исти као и први.

Трећи и четврти извештај био је као први и други. Стиснута срца, Крок-Наби је пошао у клуб да се пожали на ове неуспеле методе пунокрвних Енглеца. Негде између Пикаделија и Трафалгар сквера, Крок-Наби изненада

и припадате земљи која влада светом. Наша национална част је укаљана. Учините оно што би и Енглеска на вашем месту учинила.

— All-right — рекао је Крок-Наби и затражио такси. Одвезао се затим у болницу »Меко срце« и ушао у салу.

— Где су господа која су због мене добила батине? — обратио се дежурном лекару.

Дежурни лекар га је одвео у собу где је лежало неколико болесника, који су се опорављали.

Капетан Крок-Наби је пришао болесницима, прикупио оно мало снаге што му је остало и на ужас дежурног лекара, поломио руке и ноге болесницима који су у њему гледали човека који им је некада дао гаранције.

Затим је Крок-Наби поново сео у такси и једва се довркао до клуба. Упао је у салу и објавио свечаним гласом:

— Центлмени, учинио сам оно што је достојно Енглеске. За ударац сам вратио ударце. Част је опрана.

А енглески центлмени, достојни своје традиционалне борбености, одушевљено запљескаша.

Савремена лира

Само Србин, ко је прави фрајер
Може пристат' да га води Мајер.
Зар са оним полетет' у шуме
Који српски језик не разуме?
Праве Србе сад је све срамота
Да им носи »слободу« Борота.
Кад се чива бори за слободу
Он источи српску крв на воду.
Српске мајке, сеја у црини
Док се Мајер крио у планини.
Српска глава — богателна ствар
Кад је Моша српски комесар.

БЕОГРАДСКА ПЕСМА

Омладина наша најфинији цвет
За покер је тајно спремила
квартет.
Кад не може ноћу, добар је и дан
Код фрајле Розике, нашли
апартман
Један другом »Пот« су кресали
у лице
У коцкарске праве ударили жице
Власт их намириса и похвата птице
Још је квартет осто' — ал' чисти
улице.

ЗАГОНЕТКА

Дашто ми ти дашто?
Човек јесте, ал' је као звер
Злочин чини, а не зна му смер
Под земљом је, није као црв
Где год дође, појави се крв,
Обмана му свуда крчи пут
Светлост мрзи — мрачан бира кут.

НАШ ЛЕКСИКОН

ЈАВА

Свака Јава долази после сна, па је и ова Јава дошла као последица енглеског сна о превласти на мору и о непобедивости Империје. Ова Јава је била најдирња и најгора за саме становнике који су увидели шта значи јава енглеске колонизације. Сада су им Јапанци протумачили да је то у ствари био само један грозничав и самртнички сан и да Јава може да буде нешто много лепше и боље.

Јава у главном производи шећер и Енглези су се годинама сладили док им сада, ево, није од многог шећера загорчала. Најважнији производи су петролеум, памук, ново печени британски милионари, и малерозни генерали. Енглези је нису осва-

јали него су, по свом мирољубивом обичају допустили да то други учине за њу, овог пута Холанђани. Они су се само потрудили да је колонишу и у ту сврху су енглески мисионари учили урођенике да су људи најсрећнији били у рају, то јест када су ишли голи и боси. И урођеници су убрзо почели да живе као у рају. Цивилизација их није Бог зна како заклонила, јер Енглези нису покушали да од њих оснивају своју колонијалну војску. У ствари, Енглези су се на том острву борили читаво столећа за једно једино слово, јер између речи Јаванац и Јапанац разлика је само у једном слову. Сада је и те разлике нестало.

Пропагандне пароле у слици

„Пролетери свију земаља уједините се!“

Мешови **ТЕМПЕРАМЕНТА** и...

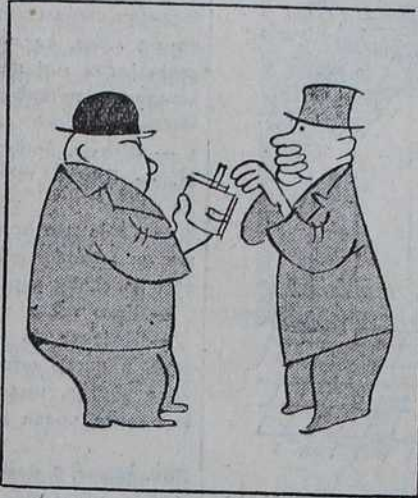
... ПОСЛЕДЊА ЦИГАРЕТА ДНЕВНЕ ПОРЦИЈЕ

"НИЈЕДНЕ НЕМА! ПРАСКА КОПЕРИЧАР- И БАЦА НА ЗИД ПИКАВЦЕ СА ПЕПЕЉАРОМ"

"СИРОТА МОРАВЈА! ЗАДИКУЈЕ МЕЛАНХОЛИЧАР- ТИ ИЗГАРАШ Ч ПЛАВОМ ДИМУ И ПОСТАЈЕШ СТРУЧАК ПЕПЕЉА."

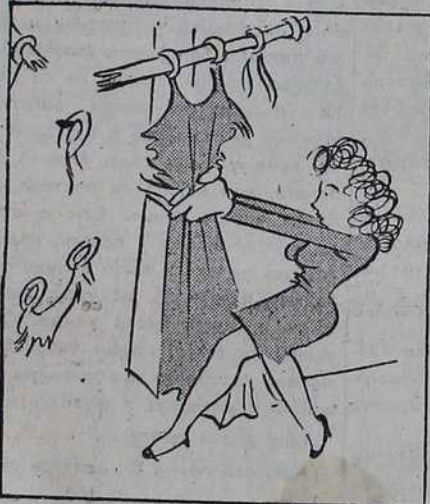

"ДАЛИ БУ ЈЕ ЈА ПОЛУ-ШИТИ ИЛИ ТИ СВЕЈЕД-НО ЈЕ!" РЕЗОНУЈЕ ФЛЕГМАТИЧАР И ДАЈЕ ПОСЛЕДЊУ ЦИГАРЕТУ."

"ИЗ ЈЕДНЕ НАПРАВИ ДВЕ!" МИСЛИ ПИКАВО САНГВИНИЧАР И РАЦИОНИРА ЈОШ ЈЕДАН ПУТ РАЦИОНИРАНУ ПОРЦИЈУ."

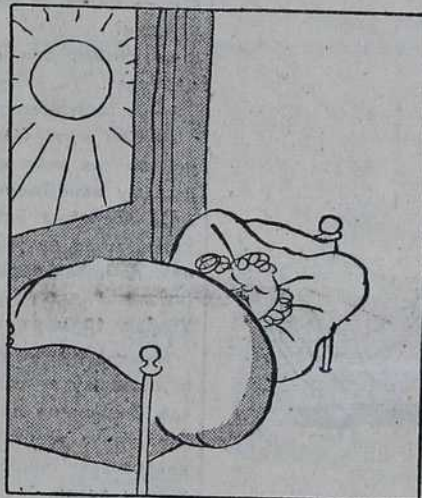
... НОВА ПРОЛЕЋНА ХАЉИНА

"ОВАМО СА ТЕКСТИЛНОМ КАРТОМ!" ЦУЧИ КОПЕРИЧАР-КА И ПРИПРЕМА ПРОЛЕЋНИ КОСТИМ - ОД ЗАВЕСЕ."

"ШТА ЋЕ МИ НОВА ХАЉИНА ТЕШИ СЕ МЕЛАНХОЛИЧАРКА, "И ОНАКО ЋЕ ЦЕЛО ПРОЛЕЋЕ ПАДАТИ КИША!"

"ПА НЕКА БУДЕ" МИСЛИ ФЛЕГМАТИЧАРКА "ТАДА ЋА И НА ЧОКРО ОСТАТИ Ч КРЕВЕТУ!"

САНГВИНИЧАРКА ГЛЕДА Ч ОГЛЕДАЛО "ЈА САМ И БЕЗ ТЕКСТИЛНЕ КАРТЕ ЗЛОДНА ЖЕНСКА!"

... ГУЖВА У ВОЗУ

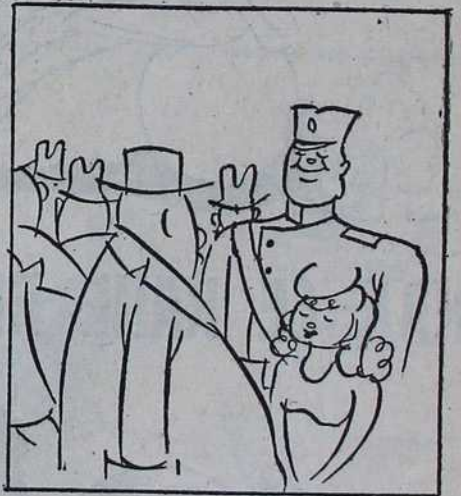
КОПЕРИЧАР, ТА ПРОКЛЕТА ОБАЗРИВОСТ"

МЕЛАНХОЛИЧАР, ЧСАМЉЕН САМ ЯЛИ НИСАМ САМ ..."

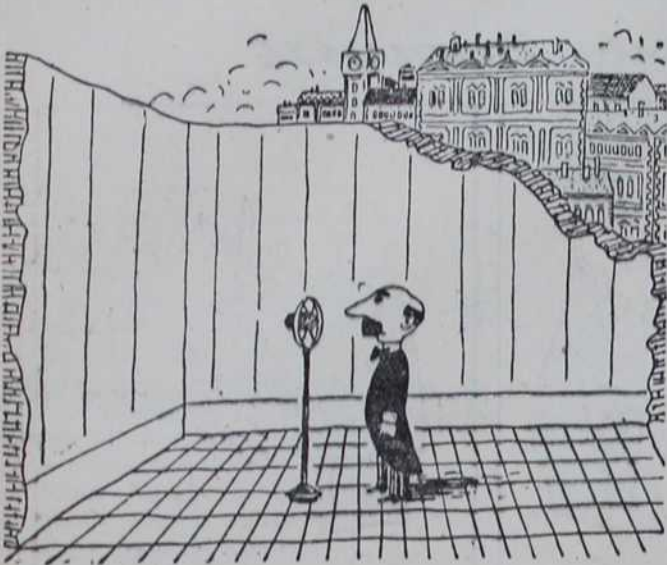
ФЛЕГМАТИЧАР, СЕДИ ЧПРКОС СВЕМУ!"

САНГВИНИЧАР, ЧИМ ЈЕ ТЕШЊЕ ТИМ ЈЕ ЛЕПШЕ"

У радио станици

— Једна наша крстарице погодила је пуним поготком један непријатељски торпедо и тешко га оштетила.

Разлика

КАД СЕ КАПЕ ПРОМЕНЕ

НЕДЕЉЕ НЕДЕЉЕ

Недеља, 8 март

Шетам данас кроз варош и одједанпут станем запањен. Недалеко од мене, са лопатом у руци, стоји један мој познаник, чувени монден и патентирано нерадник. Чисти човек снег са улице.

— Шта је, побогу? — питам га ја. — Зар и теба неко натера да радиш?

— То је све крив покер — каже он мрзоволно. — Лицитирао сам на слабу карту.

— Како то?
— Па тако, ја имао пар десетака, и писар што је упао изненада унутра, имао пар жандара. И однесе човек шњур.

Понедељак, 9 март

Крај мене станује једна веома отмена млада дама, бивша чланица свих могућих отмених клубова и хуманих друштава који приређују монденске чајанке. Данас је сретнем: иде сва очајна а у наручју нежно стегла своју пудлицу.

— Да нисте добили рђаве вести — питам је — кад сте тако утучени?

— Нисам, али сам бесна на цео свет.

— А зашто, молићу?

— Ови глупи Београђани покуповали сав кекс по радњама да пошаљу заробљеницима, па сад моја несрећна Бубица, хтела не хтела, мора да једе хлеб. Јер то није да човек пресвисне од муке!

Уторак, 10 март

Изашла она корисна наредба о обделавању земљишта и људи се већ бацили на посао. Видим данас једног пријатеља за кога се некако увек тешко лепио неки користан посао. Жури некуда.

— Куда? — питам га.

— Морс, узео сам једну парцелу земљишта за обрађивање и покуповао усеве.

— Па сада?

— Па сада се журим да нађем некога човека који ће да ми изриља земљу, посеје и води рачуна о усевиима.

Среда, 11 март

Сретнем једног старог пријатеља, кога нисам одавно видео. Поздравимо се срдечно.

— Како је? Како твоја два сина?

— Врло добро. Стајни се бави трговином.

— А млађи?

— Мој пријатељ махну руком.

— Млађи? И он такође чисти улице.

Четвртак, 12 март

Шетам се данас са колегом из канцеларије, кад се овај изненада трже и љубазно скине шешир једном младићу у пролазу.

— То је будући муж моје кћери — објасни ми он.

— Јесу ли се верили?

— Нису још.

— Па откуда знате да ће је узети?

— Зато што сам му рекао да ћу само мужу моје кћери рећи где набављам маст.

Петак, 13 март

Разговарам тако са једним познаником, па ће ми он тек рећи: — Пролеће је на прагу и поче-

ће разне болештине. Треба се унапред обезбедити.

— Јесте ли ви нешто предузели у циљу обезбеђења.

— Јесам, натерао сам свог ујака да напише тестамент.

Субота, 14 март

Жали ми се данас мој рођак. — Баш сам ти ја малерозан човек. Ступио сам пре месец дана у трамвајџије, а трамваји нису радили, а сада, када се очекује да прораде пребацили ме у поштару.

Савремена енциклопедија

Британика

Бурмански пут — пут којим је некада текло кинеско злато и сребро у касе наших јадних плутократа.

Британско светско царство — некада је било светско царство, па и сад је, али само на папиру.

Довер — будни чувар нашег канала Ла Манша, који је ту скоро случајно задремао (само не дај Боже, да се то опет понови).

Морско дно — неосвојива база наше ратне морнарице.

Нарвик — наше прво горко разочарење.

Париз — град светлости који је за своје услуге ту скоро био осветљен у знак захвалности нашим разорним и запаљивим бомбама.

Public Schools — јавне школе али јавне само по имену, јер искључиво право школовања у истима имају лордовски синови.

Пријатељ — човек који треба да погине за нас, кад смо ми у опасности. У случају да не погине онда нам није више пријатељ, и зато треба да га казимо.

Fair play — подмукли напад на Париз, престоницу дојучерашњег пријатеља и савезника.

Част — бајка из старих времена за децу, која нам не приличи.

Дентист у опери

— Погледај, молим те, обе порцеланске блombe, горе, лево, ја сам начинио...

Блудни син

— Прича за децу —

Био једном један човек, па имао два сина. Старији је био добар, скроман и марљив, а млађи обестан, лењ и неваљао. Кад су дошли до школе, старији је изучио неколико разреда гимназије, па отишао у трговину и тамо показао леп успех. Млађи није хтео да учи, скитао се са децом и одао распусном животу. И ишао је све ниже и најзад оде од куће у бели свет. Мењао је занате, док најзад не постаде обичан чистач улица. Док је старији брат живео у палати, носио отмено одело, и имао велику трговину, млађи је, исцепан, запустен и јадан, чисти улице. Сви оцеви су својој деци указивали на ова два брата као примере за добар и рђав пут у животу.

Тако гласи прича...

Али, ова прича би могла и овако да се заврши: Када је млађи брат једнога јутра дошао са метлом на посао, видео покрај себе једног отменог, углађеног господина који је такође чистио снег на улици. То је био поштени и угледни трговац, његов брат.

Из народа израиљског

— Како да направимо један добар прекоморски посао, кад Наци уништавају сву прекоморску трговину са својом ђаволском подморском трговином.

ВИШЕВИ
тсани макавама

— Ујка Тома воли да игра Цезара, али не пристаје да обрије бркове.

— Само минут раније и мама би настрадала приликом пада овог часовника!..

— Слушајте само ову, чује се шум морских валова!..

НАД ЈЕ ГАРДЕРОБЕРНА ЛЕПА

— Однесите мој амрел у пожу... ја остајем овде...

ДВЕ СЦЕНЕ

Господин Марко дао оглас у новине и собарице се јављају, али и он, старо закерало, бира. Гледа им књижице, препоруке, упита их по нешто, али нема ни једне озбиљне и онакве како би он хтео. Напоследку најбоље једна. Чиста, озбиљна, а књижица јој пуна препорука.

— Добро, узеху вас, рече господин Марко. А колику плату тражите месечно?

— Само пет стотина динара месечно, господине.

— Свршено, узимам вас са задовољством.

— Молим, господине, трже се собарица, ако хоћете са задовољством, онда — осам стотина динара месечно!

НЕКА ВРСТА ЉУБАВИ

Видео ђак-редов свога четног наредника где шета с девојком, па сутрадан, пошто јој је поделио много комплемената (то га не кошта ништа, а може му ваљати) упита наредника да ли је заљубљен у девојку и мисли ли је узети за жену.

— Море, ништа озбиљно то је само плафонска љубав.

КОНСЕКУЦИО ТЕМПОРУМ

Професор српског језика руча код „Оријента“ у Нишу. Прилази му келнер Коце и учтиво пита:

— Шта пије господин?

— Глупаче! — прасну господин професор. Ко је још видео да се такво питање поставља у презенту. Ако баш желиш знати то што желиш да знаш, мораш ми питање поставити или у футуруму или у првом кондиционалу.

ПРИНЦИПИ

Два човека путују у истом купеу. Говоре о разним стварима и најзад се упуштају у разговор о пословима.

— Ја, драги господине, каже један од њих, у пословима сам увек имао овај принцип: Живети, и пустити другог да живи!

— На жалост, одговори други с уздахом, ја не могу да следјем вашем принципу.

— А шта ви радите?

— Ја сам сопственик једног погребног предузећа.

Лугар на испиту

Лугарски испит. Они, који су га положили, седе у дворани, а они који нису, улазе један по један да га полагају.

Долази на ред и Јаков Орлић. Питања почињу сипати:

— Ти си у шуми с радницима!

— Разумем!

— Долази субота, кад треба да их исплатиш!

— Разумем!

— Шта ћеш у том случају радити?

Као запета пушка он је почео рећати:

— Ја ћу раднике исплатити од својих пара, узеху њихове признанице, — а кад стигну паре од шумарије намирићу себи, а признанице ћу послати шумарији!

— Врло добро! Али ти немаш својих пара, шта онда?

— Ја имам пара!

— Ал' рецимо да немаш, шта ћеш онда?

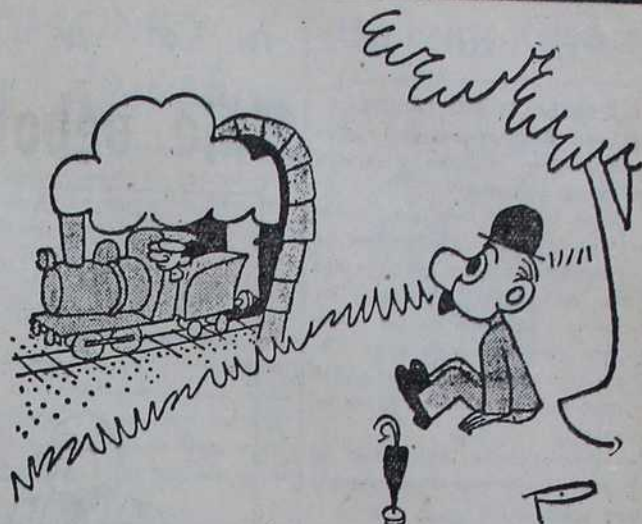
— Ја имам пара. Ја сам на кухи добро стојећи, па имам!

— Добро, — ал' рецимо, — немаш!

Испитивач с њим никако да изиђе на крај, и у жељи, да му то јасније предочи, погледао је по онима, који су седели у дворани, и међу њима случајно угледа Јанка Ђурића, лугара, који под Богом ништа нема, осим своје једне платице.

— Па, добро, ти имаш, ал' како ће, на пример ево Ђурић, — Јанко Ђурић, који нема пара, како ће он то провести?

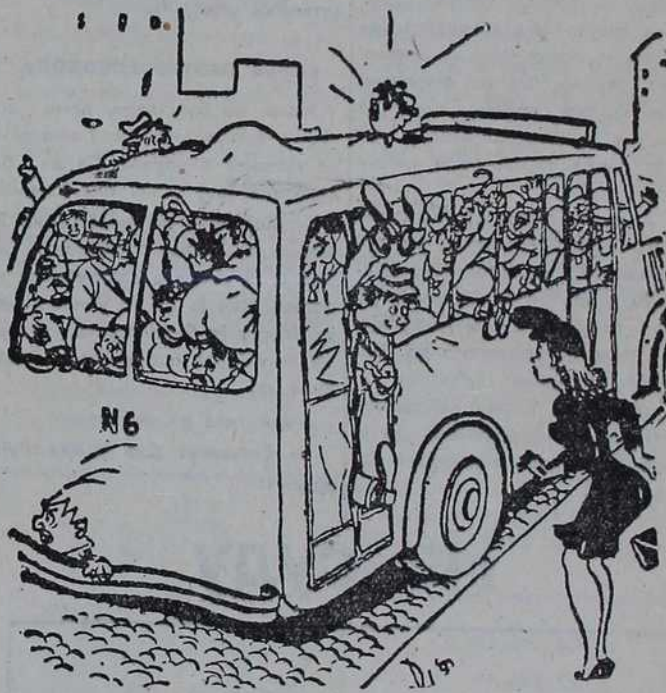
— Како ће он, — ја не знам, — то питајте њега! Он нека положе испит за се, а ја, ево, полажем за сел!

— Не могу да разумем како, после толико пробијања кроз тунел, који је пун чађи, дим може да изиђе толико бео!

— Слушај, ови морају напасти ове и завршити рат... ја више не могу да останем... чека ме жена код куће!

— Попните се само! Има места поред трећег цилиндра у мотору...

— Сирена!.. А ти си та што дуваш ноћу, па људи не могу да спавају!..

ПИЛИЋИ ПРЕКО ПОШТЕ

Један пилићер-аматер доби преко поште пилиће у једном кавезу од дашчица.

„Хвала вам на пошљици“, написа он трговцу, „али морам да вам скренем пажњу да је кавез рђаво направљен. Даске су се отковале и пилићи су ми побегли док сам их носио кући. Изгубио сам много времена јурећи и успео сам да ухватим свега једнаест“.

— Имате среће, одговорио му је трговац, ја сам вам послао свега шест.

ГАЗДА ПАЈА ПИЈЕ ЧАЈ

Газда Паја најзад се одлучио да не пије алкохол. И као сви солидни људи отишао је у кафану да попије чај. Келнер га одмах познао и притрчао му као свом одличном госту.

- Шта желите, газда Пајо?
- Чај.
- С румом или без?
- Без... без чаја.

СЛОМЉЕНА НОГА И ПРОФЕСОРИ МЕДИЦИНЕ

Др. Пил био је кандидат за Академију медицине али је пропао на изборима. Међутим, после тог неуспеха, он посла овој научној установи извештај о свом чудотворном опиту:

„Један морнар је сломио ногу. Ја сам спојио оба дела сломљене ноге, и, пошто сам их чврсто стегао, залио сам их катраном. После кратког времена, морнар је осетио ефикасност лека и могао је да се служи овом ногом као и раније“.

У Академији сви су били запрепашћени. Дискутовали су дуго о томе да ли је могућно овако што и већ су се спремали да објаве резултат своје дискусије. Утом стиже друго писмо др. Пила које је гласило:

„У прошлом писму заборавио сам вам да напоменем да је сломљена нога оног морнара била дрвена“.

Није веровао да ће ово произићи...

Кад јој је некада само рекао: »Ја ништа више од вас не тражим, госпођице, само пријатељски осмејак«.

БОРБА ПРОТИВ АЛКОХОЛА

Једна, не баш лепа, дама, на збору антиалкохоличара пропагира противу алкохола. Па да би доказала свој успех она изјави:

— Мој муж, на пример, био је велики потрошач алкохола, али ја сам га убедила да треба да га остави. Кад је он то учинио, моја радост је била толика, да сам му се бацила око врата и пољубила га.

Један глас из публике:

— Сиромаш! Два удара уједанпут!

МЛАДАЛАЧКА ХАЉИНА

— Мој вереник каже да у овој хаљини изгледам најмање десет година млађа.

- А колико вам је година?
- Тридесет и две.
- Не, ја мислим без хаљине.

МУКЕ СЛИКАРА

Питали једног сликара азшто ништа не слика.

— Тежак је мој позив, одговори сликар. Не могу да сликам без инспирације; инспирације немам без алкохола, а када се напије мисам више способан да радим.

НЕ ВЕРУЈЕ СНОВИМА

— Не може се веровати ни сновима, рече један господин који је наклоњен сујеврју.

— Како то?

— Чуј ме. Пре неку ноћ сњао сам да ме жена вара са ортаком.

Идуће вече, још под утицајем тога сна, напустио сам посао један сат пре уобичајеног времена. Кад сам ушао у кућу, шта сам видео на уласку? Један мушки шешир, обешен о чивилуку. Онда се пожурих према својој спаваћој соби, нагло отворих врата и погоди у чијем друштву нађох своју жену?

— У друштву твога ортака?

— Не: мога књиговођа! И онда, се ја питам: да ли је могуће да и даље верујем у снове.

НЕПРАВДА БОЖИЈА

Професор црквеног права пита студенте:

— Знате ли какву је то велику неправду Бог нама мушкарцима нанео?

Ниједан студент не зна да одговори на ово питање.

— Па како гласи седма Божија заповест? пита професор.

— Не пожели жену ближњег свог!

— Па ето, видите. Нама, мушкарцима, Бог је то забранио, а женама није.

НЕПОШТЕЊЕ

Два контролора за гвожђе, који су са тешком муком, поштевно и часно дошли до нешто мало робе, покрадени су од непоштенних ортака.

Ова крађа наишла је на највећу осуду целокупне јавности.

ЛУМПЕРАЈ

— А је ли, Панто, виле ушле у тебе, а где си се тако испрљао, канда си се с прасцима ваљао?

— Идеш ти, Сосо, у дедин прслук! Лумперај сам, а каки бито био лумперај кад се човек не би мало по брљи повалао?

ПОСЛЕДЊЕ СРЕДСТВО

Било је то давно, у прошлом веку... Једном чувеном опозиционару долазио сваког дана један стари судија. Чудио се цео свет.

Једног дана један познаник упита судију:

— Бог те видео! Како смеш тако нешто да радиш? Знам ли да се о томе строго води рачуна, па можеш једног дана да се изненадиш...

Судија му одговори: Шта ћеш! То ми је последње средство.

— Како то? Не разумем!

— Па ево, брате. Ја сам навршио тридесет пет година службе. Молио сам да ме пензионису, али то некако тешко иде. Па кад не помаже молба, надам се да ће ми ово упалити.

КОД ВРАЧАРЕ

Врачара: Претстоји вам срећа са једним лепим, црномањастим и богатим младићем, али један други ће вам помутити срећу.

Госпођа: Знам, опет ће се мешати мој муж.

ЕРИН ОДГОВОР

Јахао Ера кроз непознату ва-рошицу, па дође до једне четвороспратнице коју су оправљали мајстори. Власник зграде весело упита Еру:

— Шта мислиш, Еро, колико вреди ова зграда?

— Вала газда, добом ће је оцинити, — одговори му Ера.

ПОКИСЛЕ

— Зашто вам је млеко тако водено?

— Краве су јуче покисле.

СТРУЧЊАК ЗА ИСТОРИЈУ

У панотпикуму, на вашару, директор објашњава публици:

— Ове две лобање припадају Наполеону Бонапарту: прва, кад му је било двадесет година, а друга када је настрадао због лепе Јелене.

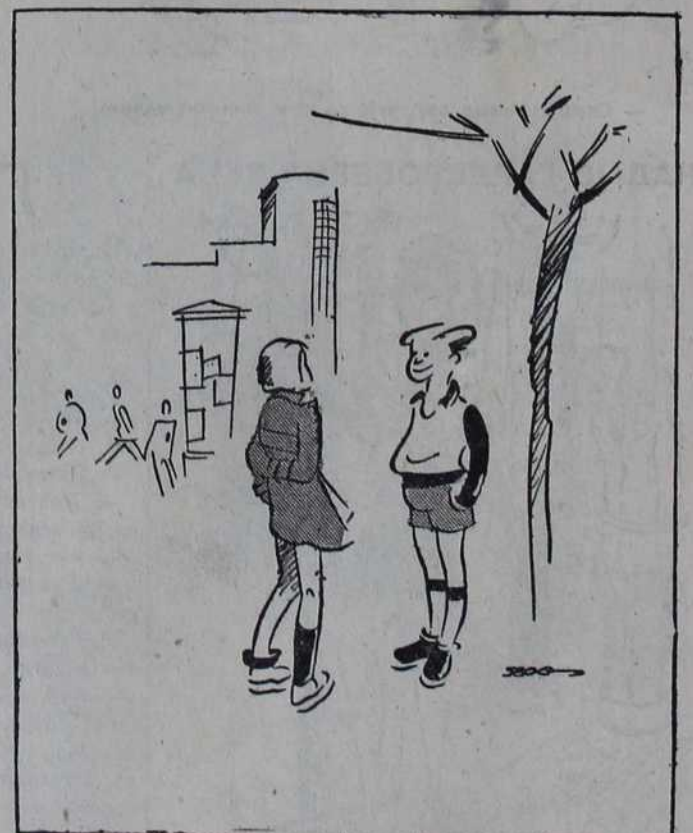
На суду

— Ви рекосте да сте имали на грудима џеп и да сте осетили да вам је неки младић у трамвају украо новчаник. Па зашто нисте одмах викали!

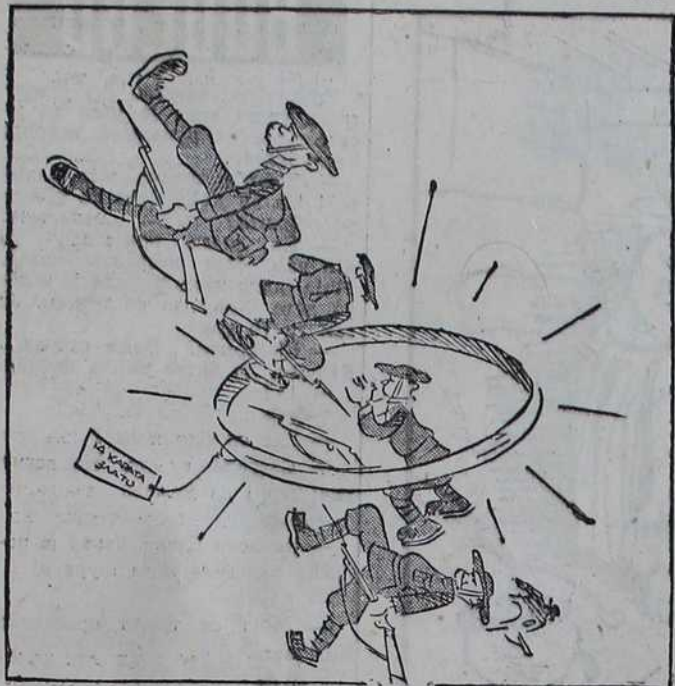
— Ја сам мислила да он има поштене намере.

Нема више деце

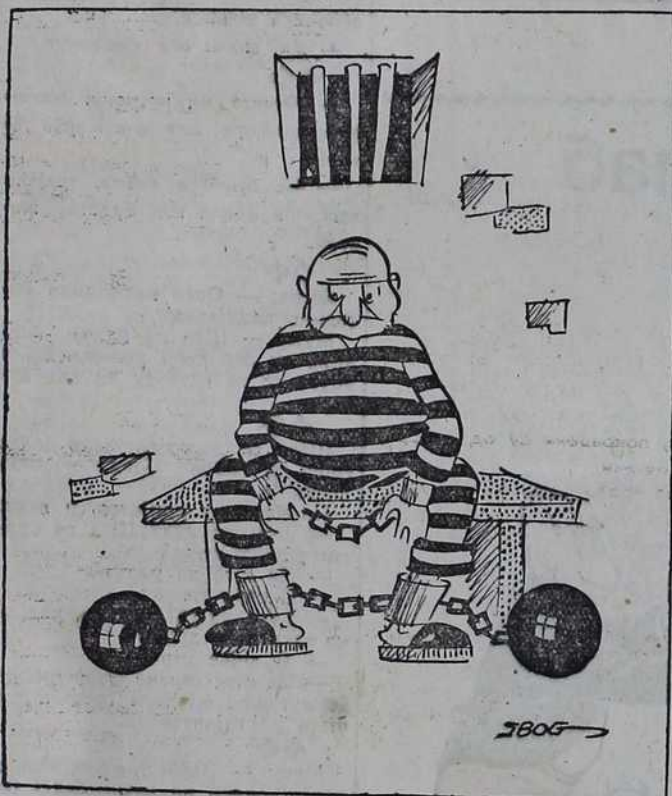

— Замисли, Војо, моја гувернанта прочитала је у писменом саставу реч »гог«, и запрепашћена прецрта је и више ње написа »босоног до врата«.

Повлачење Енглеза кроз Бурму

... човека са добрим везама

и — ваздушни двобој

ЈАНАЋКОВО ПИСМО

из Лесковаца

Драги моји Белиграђани,

Мислеја сам да ви се јавим тек после Великден кад је Рисгос рипнаја, ама не издео голем страф да се не омрсите у часни пос' затој с'г писујем оваја писмићи на куде моји читаћељи.

Немој да вам тај ваш Идрис или Дирис, како га викају, набута мешинке сас' цигерку и месиште, већ си јадите, какој прави кристијани, салте кисел купус сас' пиперке, пасуљ сас' празл'к и варени компири. Читаја сам у газетке како ваши касапи деле сланину и месце и то у часни пос' па си мислујем какој ви, грешне ви душе, голем грех напрајисте. Кој иска на куде Господа да му опрости грехови и лоше работње, одма да се исписује из тој Идрис и да си ћути на куде дом, де савије шипке и да си манише сваки мезел'к и резил'к. Доста бре, браћо, беше јадење и пијење, доста лажување и мерифетлуци, с'г има да окренемо други лист и да си удримо у работње. Онија јагуриде откуде Лондон салте се каче за нас и салте викају: Ако бре, Срби, рипајте сами себ, у уста, гините за туђ кеф и тепајте але, звезцеци нијед-

ни. А ми, какој замлатотине, бу па у рупу. А неки од нас не мош се сети да ги питује: А бре, жене киселе, кад је гињење толко убаво што се ви не тепзте већ салте, какој зајци, жмијошете из рупу. Сад ги је прилика или како викају околион, због зашто су сас Јапаници покварили калисмерос и оваја ги малецки ама ценабет човеци узеше меру на куде тур. За бијење треба големо срце и храброст а сас речови се не може ич напраји.

Затој, што рекнаја покојни Калча, наш чувени лопуја, кад се големаша тепају, боранија секрче и фата маглу, због зашто кад буде стигнало време да се цекони плаћају, салте кибицери и гуланфери ће ги плате. Амашта вради зборене кад оваја гурави нерод неје ич научија од позшлос и толко кибицентовање преко тарабу.

Други новос немам да ви писујем због зашто још неје пролеће па оваја наше трепетлике нису почеле да носе обрзви.

Много вас поздравља

Ваш Јанаћко
от куде Лесковац

Велики и мали

— Хеј, баци ми одозго једну цигарету!

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

- 1.) Када је пришао малој геоској речици, све бабе (жабе) поскакаше у воду.
- 2.) Живео је раскалашним животом, као човек који има много ловаца (новаца).
- 3.) Сала је била препуна публике, тако да није могао да нађе тесто (место) на које би сео.
- 4.) Са својих шеснаест година у раскошној вечерњој хаљини изгледала је као дражесна, размажена мама (дама).
- 5.) Та он је у стању да полије велику количину вина (вина).
- 6.) Зора је већ свитала, али узбуђена Ана још није могла да нађе сира (сина).
- 7.) Био је дрвена (древна) пијаница. По цео дан је био (пио) ракију.
- 8.) Драги слушаоци, сада ћете чути наш прослављени лудачки (гудачки) квартет.
- 9.) Мали народи — рекао је Черчил у своје говору — не заборавите да се у првом реду борите за нас (нас).
- 10.) Тој вечери био је присутан и енглески дипломатски коњ (кор).
- 11.) У Доњем дому расправља се о повећању пореза (пореза).
- 12.) Сви енглески водници скупили су на брзу руку своје волове (водове).

ЛОКАЛНЕ ВЕСТИ

ТРАЖЕ СЕ

Отсеку за чистоћу Градског поглаварства потребни су чистачи улица. Првенство имају спекуланти и покераши. За препоруку је понети рукавице и лаковане ципеле.

Савремена лудавна игра

Он: — Госпођице ви сте дивни, шармантни... За вас бих звезде скидао с неба.

Она: — ...

СВ. ЈОВАН И БАБА

Некаква баба долазила сваке вечери у сеоску цркву и пред иконом Св. Јована молила се Богу да јој се што пре врати муж, који је био у Америци. Криво било црквењаку да због бабе мора да остаје сваке вечери у цркви, па науми да је се отараси. Пред њен долазак он уђе у олтар и сакри се иза иконе Св. Јована. Кад баба дође и поче као и обично да се моли, он викну променењим гласом:

— Вуци се кући, несрећо једна! Боље би било да се молиш Богу за здравље синова и унучади, а не за ону матору будалу од које нико вајде нема.

Препаде се баба помисливши да се то светац на њу расрдио, али се за час прибра и љутито рече, гледајући у икону Св. Јована:

— Море, да ниси имао дугачак језик не би ти људи ни отсекли главу!

САВРЕМЕНИ ГЛАГОЛИ

- Аустрализирати — кукати за помоћ без успеха.
- Бивербруквати — бити избачен.
- Доверовати — пропуштати немачке бродове без пропуснице.
- Малтирати — упознати све калибре немачких бомби.
- Очинлековати — добијати батине.
- Пацификовати — губити морнарицу.
- Репјулзовати — удавити се.
- Совјетирати — нова села измишљати па заузимати.

Он: — Имам десет хиљада динара плате! доста брашна, масти, шећера кафе...

Она: — ...

НОВА ПОРЕЂЕЊА

- Брз је као Енглези у повлачењу.
- Броји паре као Нокс изгубљене бродове.
- Галантан је као Черчил у давању обећања.
- Крахирао је као Совјети са зимском офанзивом.
- Падела је киша као бомбе на Малту.
- Пропада као америчка трговачка морнарица.
- Шкрт је као англо-амерички савезници у давању помоћи.

Он: — ...Имам нескоришћену текстилну карту...

Она: — Где је!

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

УМЕСТО РУМБЕ, МУЗИКА ШТУКЕ

Сиднеј, марта. — Острво Бали, на којем је поникла игра „Румба“ запоседнуто је од Јапанаца после једне громогласне игре јапанских штука. Домородци, даровити у музици, одмах су преиначили своју игру румбу и назвали је Румба-штука.

САМО У МЕКАНО

Лондон. — Кад већ нисмо у стању да се боримо са Немцима и Јапанцима, ми кушамо нашу снагу само у мекано. То је највештиније и без ризика. Зато смо бомбардовали Париз.

ТИХА ЛИКВИДАЦИЈА

Субараја. — Захваљујући енглеској заштити Холандија је сад изгубила и последњу, али најбогатију, колонију, Јаву.

ВЕЛИКИ УСПЕХ

Нумео. — После читавог низа пораза, Енглези су, најзад, забележили један „успех“. Заузели су француско острво Нову Каледонију на коме је било 150 робијашких стражара.

НЕРАСПОЛОЖЕЊЕ ЈАВНОГ МЊЕЊА У ЕНГЛЕСКОЈ

Лондон, марта (Рајтер). — Поводом неуспелог атентата на немачког амбасадора у Анкари г. фон Папена, повећало се нерасположење јавног мњења против владе. Нарочито је запажен чланак листа „Манчестер Гвардијан“ који отворено признаје да је ово прави фијаско енглеске дипломатије.

— Доста са непажњом, пише лист. Влада треба убудуће да строго води рачуна о томе да прима само спремне људе у дипломатску службу, ако неће да навуче на себе бес свих Енглеза.

Епиграма

Ко ме врана мозак попи
Или га лаж радија опи,
Или ко је новца роб,
Од Енглеза нешто чека
Од те болке нема лека,
Сам нек' скаче он у гроб.

СПОРТ

РЕКОРДНИ СКОК

За 1942 годину однео је рекорд за скок у даљину, са мотком, Енглез Вавел...

ПРВИ НА ТАБЕЛИ

У фудбалском зимском првенству Београда за 1942 годину, највише бодова има С. К. Дирис, који је до сада победио све противнике:

С. К. Пекар; С. К. Млекација; С. К. Дрвар; С. К. Кафеција; С. К. Колонијал.

Још једино се држи С. К. Црна Берза која има исти толики број победа као С. К. Дирис.

ЖЕНСКИ УСПЕСИ

За овогодишње маратонске трке пријавиле су се даме, које су у изванредној физичкој кондицији пошто су у сталноме тренингу, јер по цео дан негде трче, хватају ред и свађају се између себе.

Исто тако у хрвању, даме заузимају све бољи пласман пошто су мушкарце потисле на целој линији. Чак и пред трафиком даме су освојиле првенство

У ослобођеној Русији

— Јављају из Србије да тамо по селима још има комуниста.
— Ах!.. Зар постоји негде сељак који сам себи жели колхоз!!!

Над је лепак слаб

— Ма, овај наш цртеж уопште не може да се залепи. Изгледа да је лепак слаб...

Бивши „кишобранци“

Блаженка Наталинић, Цона Перић-Нешић, Аца Цветковић. Аца Ђорђевић, појачани са Јованом Танићем, Вером Петрић и г. г. Митровићем и Трудићем основали су у заједници са нашом редакцијом

Сатиричко позориште „Бодликаво прасе“
нућу у којој не сме бити натмурених лица. То је наше изненађење!

Украћени

ВИЦЕВИ

Хотелијер затекао је једног свога госта када је хтео да исече вене на рукама и изврши самоубиство.

— Забога, човече, шта радиш?! Па ви хоћете да се убијете?! Зашто?

— Ех, драги пријатељу! Ја сам вам баш несрећан човек. Моја јадна жена родила је и петог дете. Хоћу да се убијем. Ја сам за то крив.

— Ви криви? Боже сачувај! Верујте, да бисте умрли невини.

— !!!
— Где си био ноћас?
— Слагали су те. На часну реч! веруј да је лаж.

— Замисли Стево, каква је несрећа задесила мога шурака!

— Каква?
— Моја се ташта преселила код њега.

— Са овим радио-апаратом, господине, можете да чујете све европске станице.

— Да, знам: све уједанпут.

— Кажите ми искрено, господине докторе, шта је с мојом јетром?

— Не брините ништа, трајаће вам она докле год будете живи.

Жена: — Опет ниси имао ниједног пацијента!

Муж: — Шта да радим! Једина су сви зуби поломљени, а други се не усуђују ни код зубара.

Шта се достојанствено један гроф и носи један огромни штап.

Прилази му пријатељ и вели: — Јеси ли луд? Шта си упртио толики штап?

— Па шта да радим?

— Скрати га.

— Како да га скратим, кад има тако лепу дршку?

— С доње стране.

— Па с те стране штап ми није дугачак, одврати гроф и отшета достојанствено.

Муж: — Забога, жено, ваљда нећеш овако на маскенбал?! Па ти немаш ништа на себи.

Жена: — А шта је ова велика машна позади?

Муж: — Добро позади — али спреда?

Жена: — Па спреда ћу имати играча.

— Да сте само чули, господине професоре, како је ноћас грмело!

— Зашто ме нисте пробудили? Зар вам нисам сто пута рекао, да не могу да спавам када грми!..

— Пази шта радиш! Окренула си леђа моме шефу...

— Море, којешта! Деколтира на су.

— Што се свет око оне глупе рупе толико гура?!
— Па зар не видиш да пише да је забрањено!

— Да ли је то ауто твога тате?
— Није. То је ауто моје маме.

— А где ти је тата?
— У Пожаревцу.

— Па шта ради тамо?
— Отплаћује мамин ауто.

— Драги, да ти одам велику тајну. Ускоро ће нас бити троје.

— Мила, једина моја, је ли могуће!

— Јесте, мама се раставља од тате и долази код нас.

Деда: Дете од 7 година иде у кревет у 7 сати, дете од 8 година иде у кревет у 8 сати...

Унук: Онда ти, деда, никад не треба да идеш у кревет.